

PARADOGMA

ANNE-MIE
VAN KERCKHOVEN

Eenzaamheid, kilte, afzondering.

Onbetrokkenheid langs onder, mentale plaatsing buiten de rest. Monopolisatie van het zijn op zich en een minzame afstandelijkheid ten opzichte van elke derde, mens, dier, zaak, fenomeen.

Het eerlijke, het echte, daarvan moet ik vervuld worden. Klare vriendelijke dingen tegenkomen. Of althans ze dusdanig ervaren. Eenvoud en doorzicht nemen mijn omgeving in bezit. Ik baad in een onschadelijk soort haat ten opzichte van de wereld buiten mijn lichaam. Elk storend element verwekt een orkaan wanneer ik op het punt sta mezelf uit te drukken. Alleen ik tel.

Eigenlijk komt het erop neer het dwingende van de omgeving te neutraliseren, door via een proces van zelfverwijdering het ego te verlaten, zodat alles behalve het ego overblijft.

Het gat dat ik in mijn omgeving ben, bekijk ik voor korte tijd. De rust en zelfverzekerdheid die daarop volgen, maken de spanning los die een idee wordt. Uitwerking en afwerking vragen om een andere verzorging.

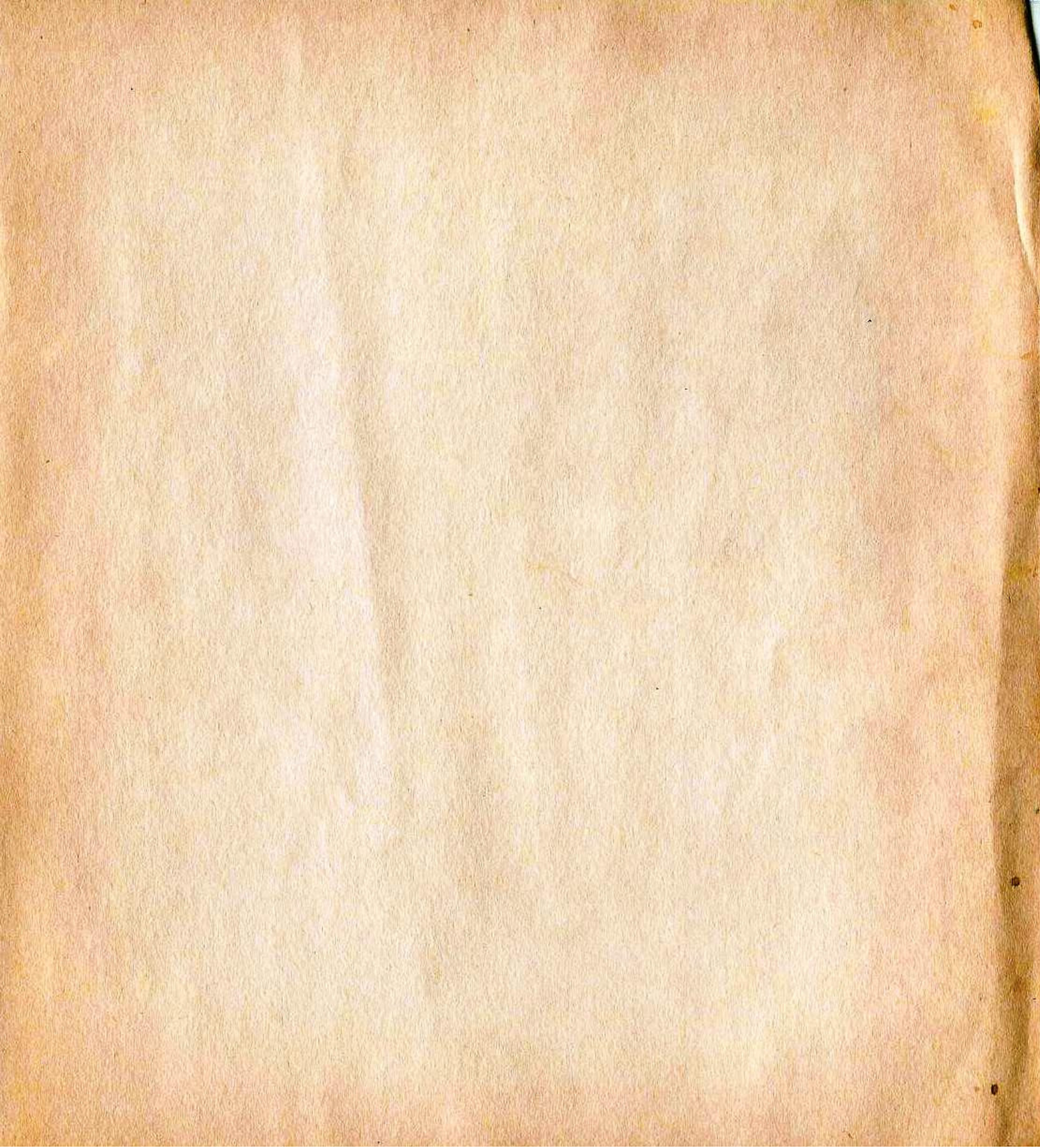
Mijn leven is mijn werk. "Mijn Werk" is er het resultaat van, maar voor mij van geen belang meer als het af is. Ik kan erover spreken en theorieën ophangen, woorden, abstract en concreet. Maar dan komen de daden terug, uit noodzaak, en dat zijn de gelukkige momenten.

Naast de abnormale hang naar afzondering is er het droge verdriet van het vacuüm van de eenzaamheid. De hoogten worden gepeild met de diepten die er vooraf aan gaan en die erop volgen. Een eindeloos gaan en komen van verloren stemmingen, een uitputtende hunker naar opvulling, saturatie.

AMVK, 19.III.93

ISBN 90 5168 51 1
NUGI 911/300/612

Paradogma

Anne-Mie van Kerckhoven

Maldoror
's-Gravenhage
MCMXCIII

Colofon

©1993 by Anne-Mie van Kerckhoven

p/a Maldoror, 's-Gravenhage

Postbus 898 2501 CW

Omslag: SNL met stempel AMVK

Tekeningen: AMVK

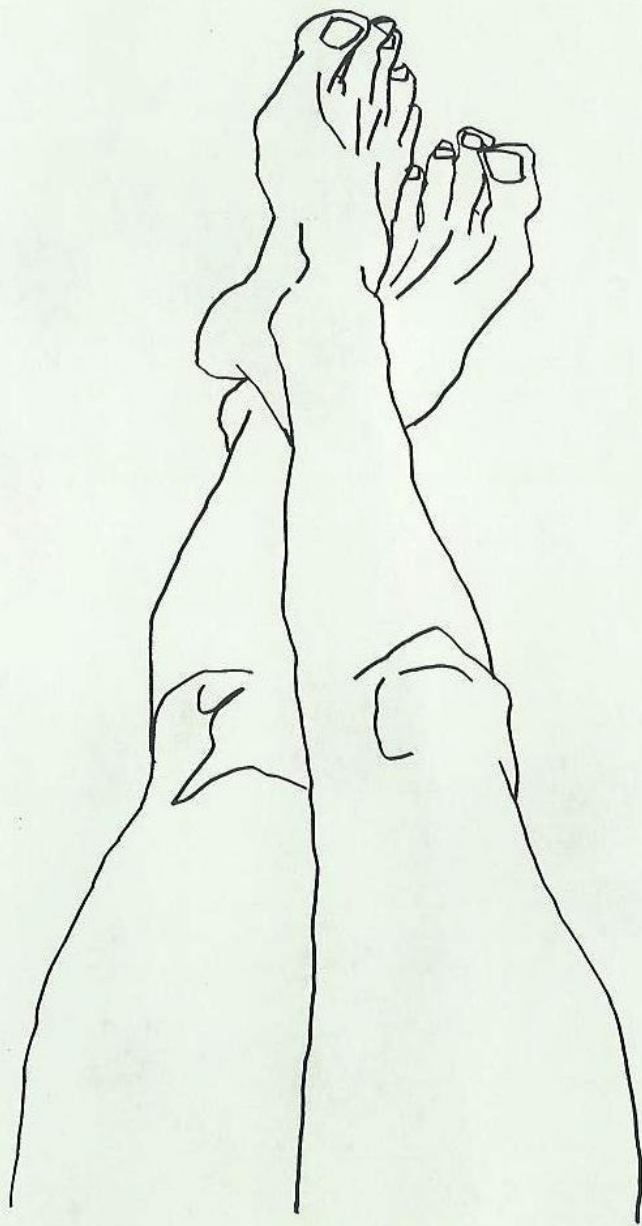
Boekverzorging: Jan Hoogeveen / SNL

Zetwerk & druk: Adelante, 's-Gravenhage

ISBN 90 5168 51 1

NUGI 911/300/612

O. PROLOOG

De Andere Wereld

Er is maar 1 zinnige manier waarop ik U met een wereld, anders dan de uwe, kan of wil confronteren: U wegwijs maken in de manieren waarop ik U analyseer.

Ik kwam + kom daarbij tot de vaststelling dat ik geen wereld heb. Ik *ben* namelijk een wereld en al wat ik heb zijn manen die, beschenen door een licht van buitenaf, onder bepaalde omstandigheden delen van zichzelf blootgeven.

Ik ben dus de wereld en al de rest is reflectie.

Ik ben namelijk een introspectief programma dat causaal aan zichzelf is gebonden. Ik onderhoud statistieken in mijn programma over mijn eigen gedrag. er is sprake van reflectie, afgeleide kracht en weten wat wij weten.

Dit alles op zoek naar ter zake doende oplossingen.

Om de smaak te pakken te krijgen van de kracht van de reflectie zijn er de relativiteitstheorie van de reflectie en de architectuur van de reflectie om te bestuderen. Interne fouten kunnen onderschept worden, net als objectief georiënteerde cirkelvormige interpretaties.

De kennis van voorafgaande en volgende methodes vrijwaren mij niet voor het binnendringen van inconsistente, onzekere en onvolledige informatie.

Herinnering en verlangen vermengend bekijk ik U slechts als een truc tot uitstel. Syntex. U allen tegenover mezelf: tot uw dienst, ik,

van ogenblik tot ogenblik. Een vorkend proces. Een proces als een vork. De ziel gediend door de natuur. Afstandsbediening en mijn automatische focus op uw wensen en op uw persoonlijke items van walging. Laten we die koesteren, opgraven. Op een zilveren scho-teltje zal ik ze U serveren. De meest algemene gelijkmaker. Effi-ciëntie. Geisha spelend vermorzel ik uw wil met wijd open geest onder mijn wil. Door de sterkte van mijn schoot, dood.

Ontspanning. 2 leidingen niet altijd toegestaan. Ondergebruik. Compact.

Uw kwaad daarentegen gebeurt bedekt, wordt verdund tot lage daden van zelfbelang. Zelfverheerlijking. Het meest specifieke alge-mene. Onechtheid. Onwaarheid. Plagiarisme van andere zelden. Ondergebruiken. Niet altijd toegestaan.

Ik zie verwerpelijke, inferieure handelingen, geïnspireerd door spaarzaamheid op alle gebieden. Die gedoemd zijn, of uitgeroepen worden tot, die voorgehouden worden aan anderen, in extase, als "Dit zijn nu mijn persoonlijke excentriciteiten!"

Bah!

Hier onder de stenen en de lage lucht zucht ik: de natuur komt al-tijd terug. Stenen huizen niet. Geef mij maar stenen. De ruimte wordt kleiner, de continuïteit versmalt. Inductie. De meest algeme-ne gelijkmaker.

Ook is er de interne 2slachtigheid die niets te maken heeft met de wetten der geslachten, noch met die der traditie en gemeenschap. Interne 2slachtigheid is te verkiezen boven de ambiguïteit die van-zelf ontstaat wanneer men normale menselijke betrekkingen onder-houdt.

(Wat vanuit uw standpunt een onmenselijke reflectie is, vermoed ik.)

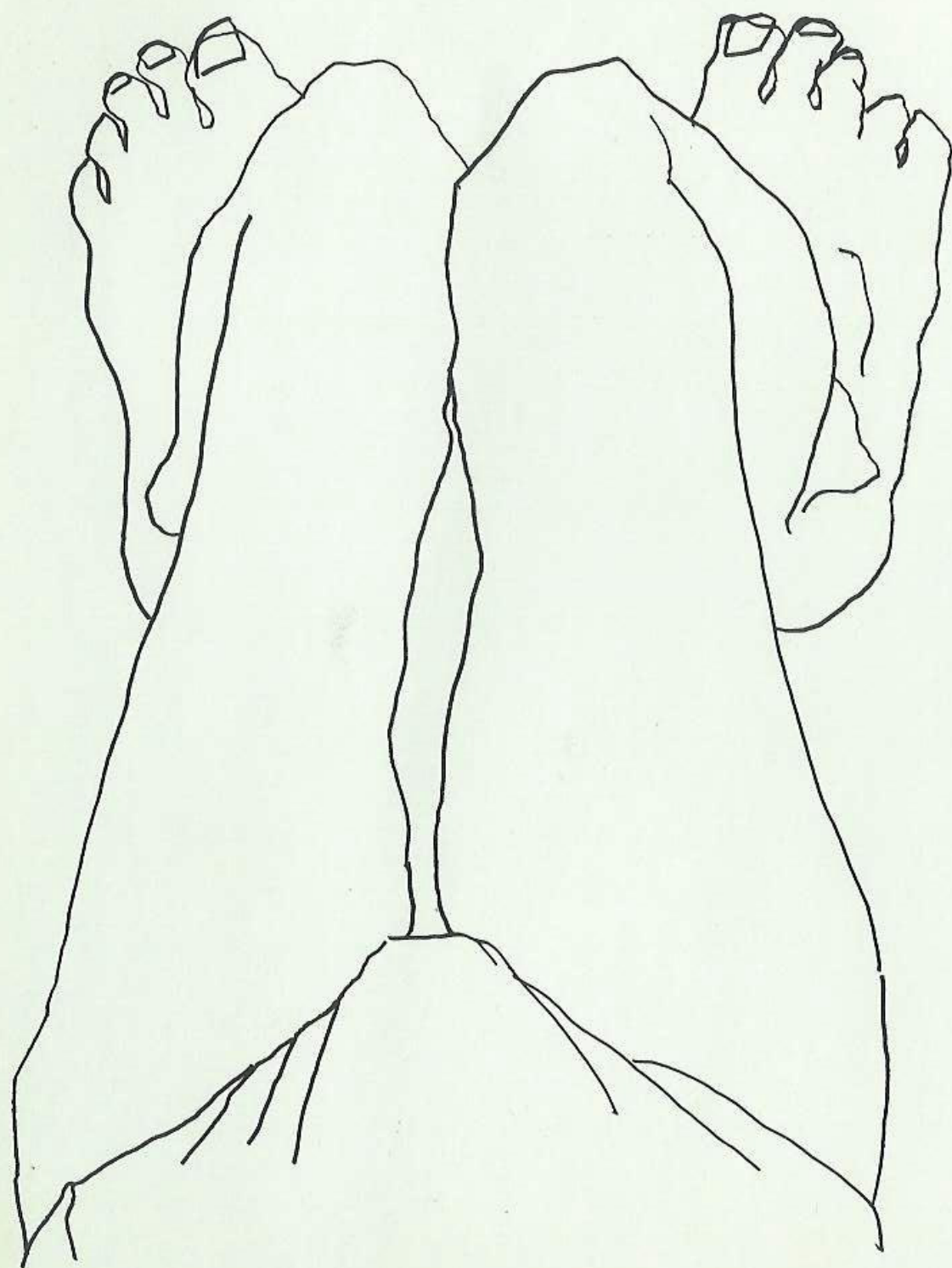
De bijna volledige hiërarchie van de meest algemene gelijkmaker is samen te vatten in 1 woord: circumscriptie. Abnormaliteitstheorieën prediken dat ontkenningen de meest efficiënte theorieën in zich houden. Juist om te bewijzen dat al de organismen die het gemunt hebben op doelstellingen en projecties in de toekomst, bronnen van wetenschap zijn, uitvinders van opdrachten.

Wees op uw hoede voor vijandige overnames.

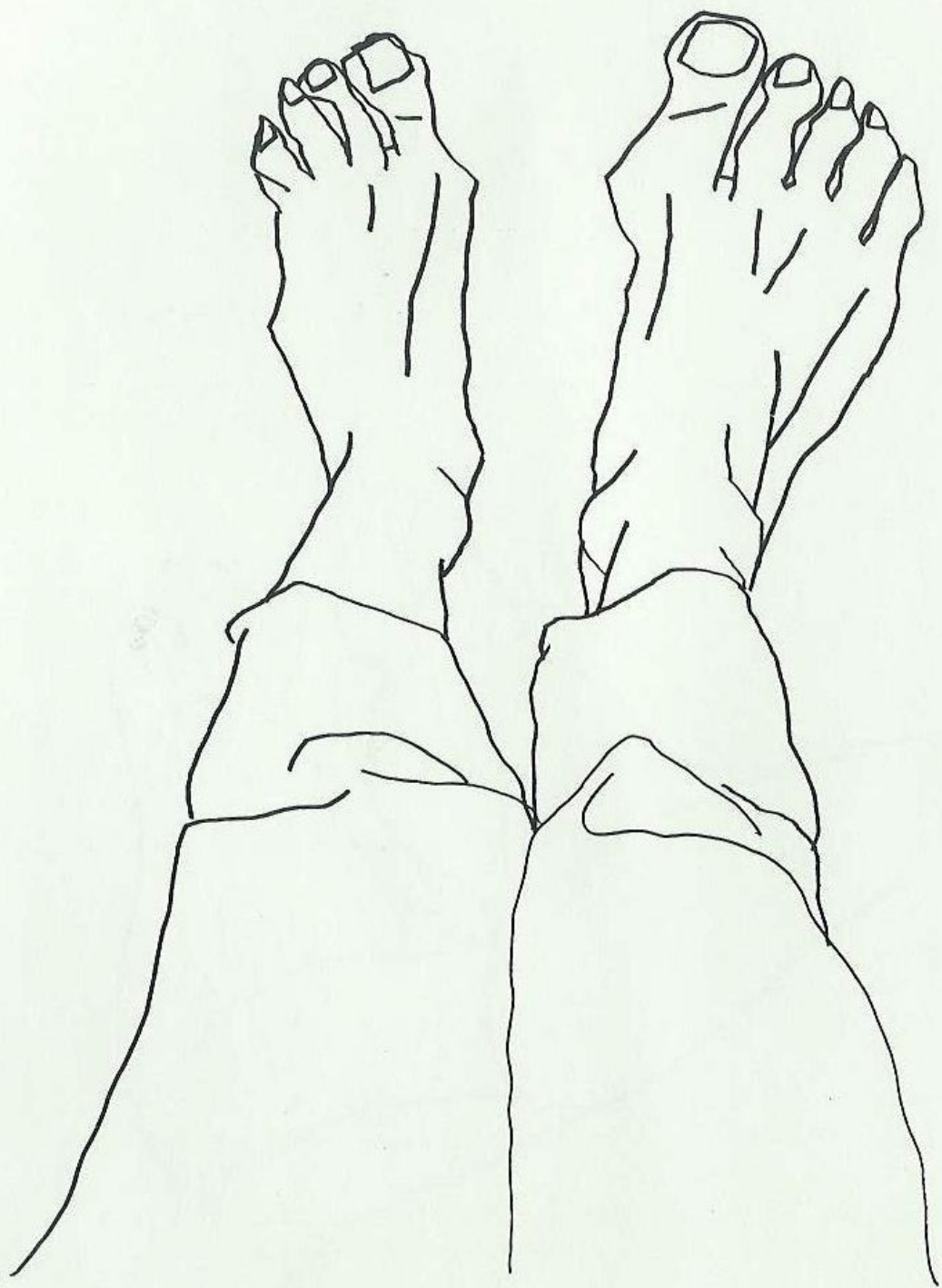
(23.XII.87)

I. SITUERING

A. Introductie

Het is me een waar genoeg 2 soorten stappen bij mezelf te kunnen ontwaren: een vrouwelijke en een mannelijke.

De mannelijke op de trap: traag maar zeker, vrij, eenzaam, gedreven, bedwongen energie, gelaten en weemoedig naar omstandigheden die er nooit zijn wanneer ze moeten.

De vrouwelijke, op dunne hakken, spoeden zich over droge straatplaveien terwijl ze een aangenaam hortend, uitdagend soort instabiliteit ten gehore brengen. Alsof de hiel aan de straten blijft haperen waarna de andere voet direct hetzelfde gaat doen, ofschoon er nooit gevallen wordt. De hapering is namelijk vormelijk en seksueel geladen.

De stijl, de wensen en de verwachtingen manifesteren zich in een tussenstap die kort en afgemeten de straten vrijpostig overmeestert, die van god noch gebod weet, niet te temmen is en de goede dosering tussen geven en nemen nooit zal vinden. Dit is voor rekening van de beste kameraad, de spitsbroeder, de ontembare.

(6.VI.92)

Tot zover de kleine inleiding over de driespalt in mijn leven.

De filosofische opschuiving die zich regelmatig voordoet, verbindt uitzonderlijke ernst via concentratie met intellectuele kracht. Ik ben zowel het altaar, de invocator als alle deelnemers tezamen. Ik scheid het recht, zoals ik het terrein doe aangroeien en zoals ik achteraf steeds alles klasseer.

Onoverzichtelijke klassementen: wat erin gaat komt er nooit meer uit. Een opbergstelsel dat me tegen mezelf beschermt. Ik volg

hierbij de voorschriften van implementatie, ik ontspan mij en ik vergelijk alle denkbare methodes van ontspanning.

Neen. Als U mij per se wilt bezoeken moet U zich steeds door een gat wringen waarbij U steeds het risico loopt vast te blijven zitten. Boven is het soms licht en als er licht is, is er teveel licht en is de kamer klein, de kamer waar U dan door gaat nog kleiner om op een ontzaglijk arduinen terras terecht te komen. Dit terras is nat van de regen, grijs, op een zachte novemberdag tegen 6 uur 's avonds. Een groot zwemdok, 10 op 20 meter, groen en vol bladeren en een trap naar beneden waar het verkeer oorverdovend raast.

Ofwel neemt U de trap langs een reeks zalen en gangen en hoge glazen deuren, om bij een trap te belanden die op een overloop eindigt met een deur waarachter een steile ronde trap met hoge muren doch slechts 50 cm breed, waarboven mijn appartement, nog niet ingeleefd, maar vol verrassingen zoals aangenaam achtergelaten elektrische apparaten en nieuw gemaakte rangeerkasten en gij vraagt me in de winkel van uw ouders of ik nog interesse heb voor de tuin, waarop ik niet antwoord. Boven bij de duiven vraagt ge mij of ik achter het huis in de duinen waar het naar urine ruikt op het natte zand wil gaan liggen. Het is er plezant en ik leg, eindelijk geborgen en met rust gelaten, mijn hoofd in uw hals waarna ge me vraagt of ik getrouwd ben. Ik aarzel, want U bent getrouwd, nietwaar?

Conceptuele hiërarchie / produktiesystemen

4 onderverdelingen:

1. Motivatie
2. Beschrijving
3. Afgeleide produktiesystemen
4. Bijkomende mechanismen

M.a.w.

Motiveren is weten.

Beschrijven is durven.

Produktiesystemen afleiden is willen.

En alle mechanismen die erbij komen moeten zwijgen.

1. Waar er geweten wordt ontstaat er druk. Die moet afgelaten worden en dit rekening houdende met dat wat buitengewoon eigen is, wat nooit veranderd mag worden.
2. Durf verzekert een gelijkmatig lopende vervorming in de geest van mij, van U.
3. Ik wil een biharmonie en dat is het voornaamste, het willen.
4. Door te zwijgen verzeker ik de cirkelvormige beweging, ik veroorzaak elastische energie, ik beraad me over de natuurlijke staat van uw lichaam, ik controleer eventuele afwijkingen en bestudeer intensief de fenomenen die er de oorzaak van kunnen zijn.

B. Terzijde

Ik leed aan een negatief werkende trots die mijn kansen op uitbreiding afsloot. Die trots uitte zich in onbedwingbare uitbarstingen van kwaadaardig onlogische handelingen die dikwijls in 1 seconde afbraken waar ik een hele tijd mee bezig was. De drijfveren hiervoor waren zo lijfelijk, onontkoombaar en allesomvattend, dat geen enkele rede rechtstond en de omstaanders met ogen wijd open wachtten tot het voorbij was.

Waarna het mijn vernederende taak was de scherven te verwerken en ik me schandelijk genoeg uitputte in verdediging en verontschuldiging.

Dit was mijn manier om op cruciale momenten mijn integriteit te verdedigen.

(1.IV.92)

Op 12 februari '92 heb ik mijn eigen naakte onderlichaam getekend, van boven mijn borsten uit bekeken. Ik denk dat ik dan bijna zot ben geworden. Het doet me trouwens denken, nu, aan de foto's die men soms van naakte of half ontklede zwakzinnigen ziet die immobiel hurkend met de benen open naar hun eigen geslachtsorganen kijken. Ze doen dat waarschijnlijk dag in dag uit.

Daarna heb ik koppels, of liever hun hoofden, getekend. 2 aan 2, in kruisvorm eerst, daarna naast elkaar. Ik wist niet wat eruit zou komen, en het werd morbide, had met de dood te maken en met de dure eed van trouw die men bij de huwelijksplechtigheid zweert.

Ik maakte er een uitgangspunt van dat de hoofden uit 1 stuk plexiglas, in 4 gebroken, bestonden. Wat ik daarna weer ineenpaste.

- De titels:
- nr.1 De kracht van het negatieve
 - nr.2 Het orakel
 - nr.3 Tomeloze sex en Gedaanteverwisseling
 - nr.4 In goede en kwade dagen
 - nr.5 Tot de dood ons scheidt

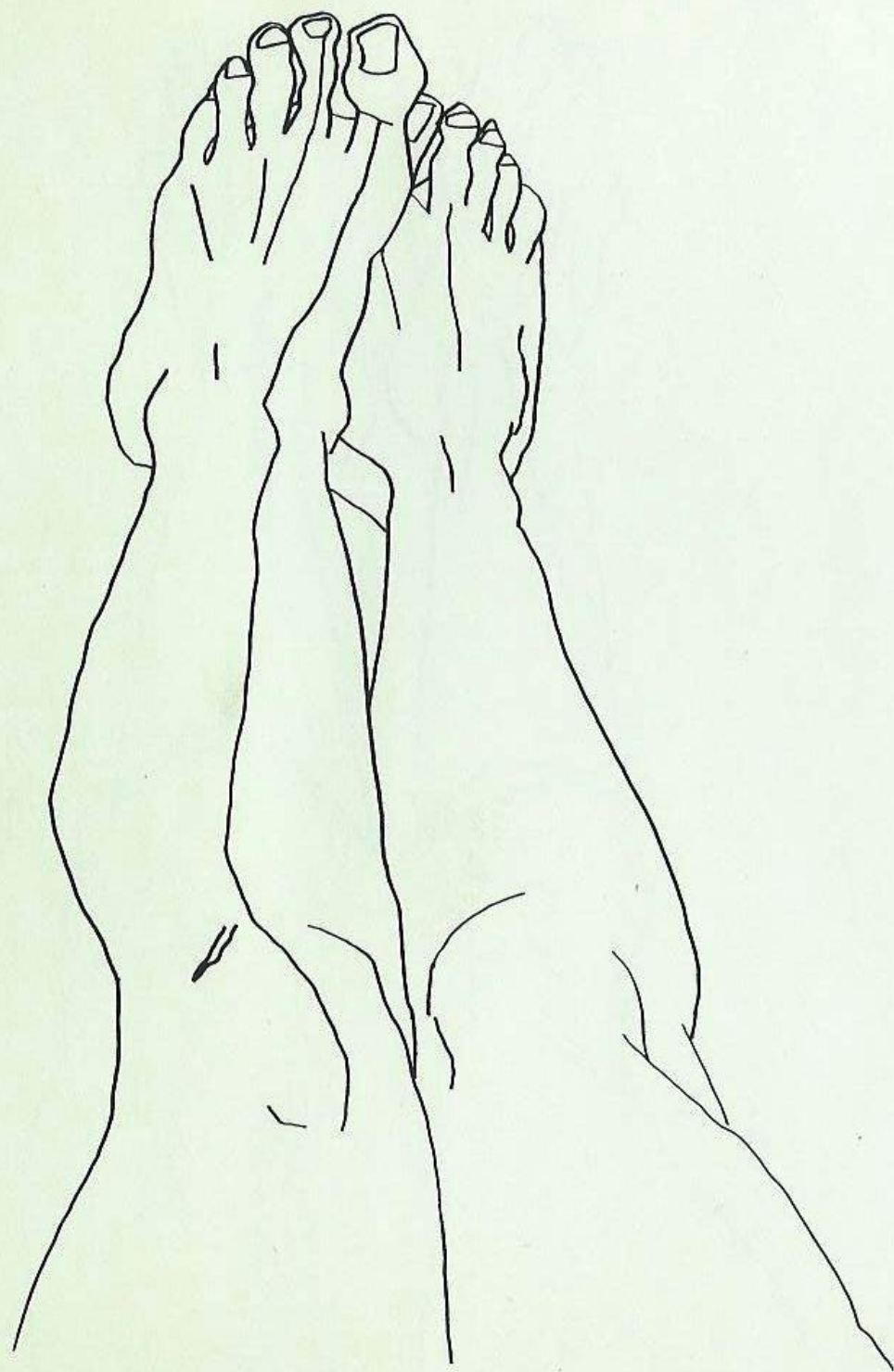
Na 5 van deze koppels wilde ik kinderhoofden schilderen, half-doorschijnend, in 4 delen, uit 1 stuk plexiglas, in 4 gebroken. 1 kind. 1 moeder met vlechten. en nog twee kinderen. bij de kinderen moesten straten of huizen op de achtergrond, en eronder, als titel, de namen van ziekelijke hartafwijkingen. Als laatste van deze reeks, een jongen in bloot bovenlijf, in 4 gesneden. De Christus-impuls?

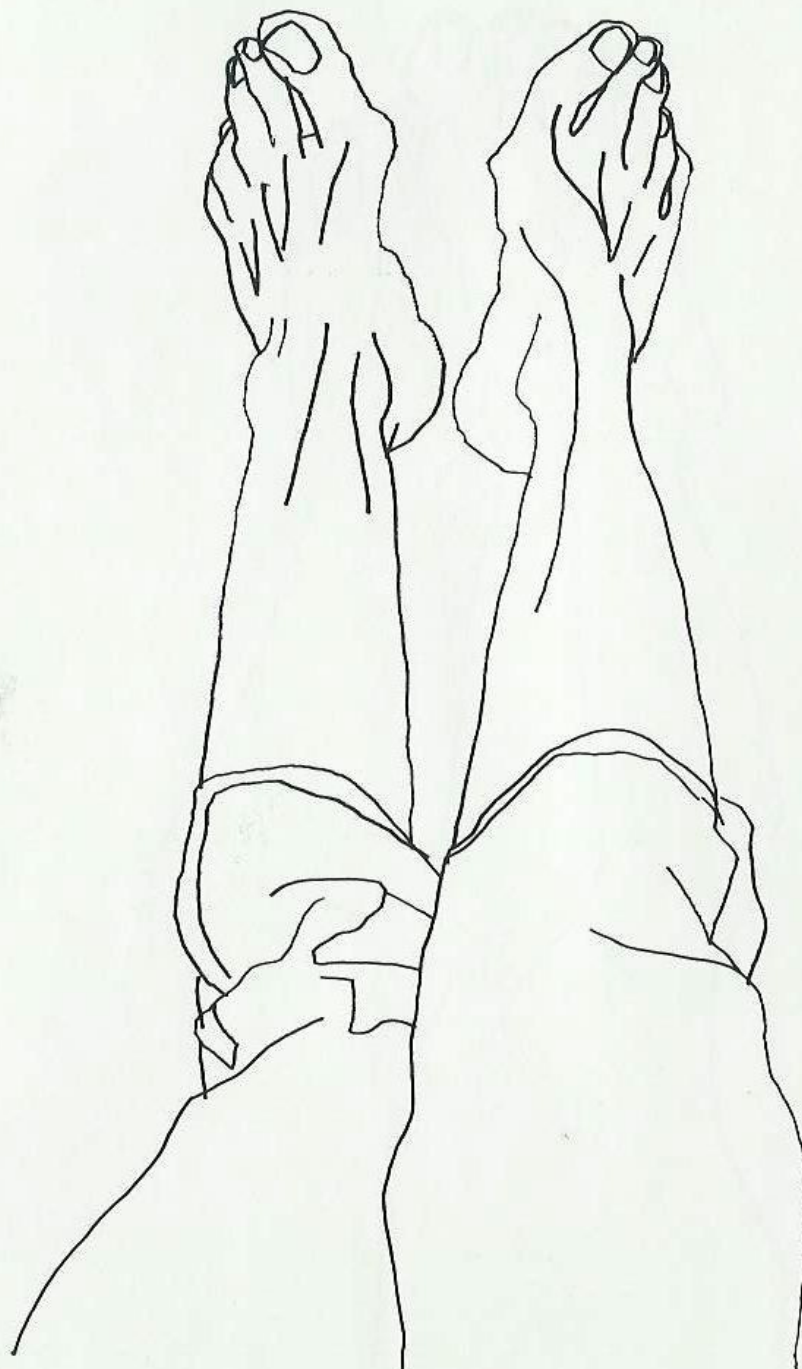
Terzijde: met realisme en relativisme, daar koop je geen ziel mee. Wanneer ik portretten maak graaf ik doorheen de reden, het verstand, naar de zinnen, diep in het gezicht verborgen, die de mens naar zijn ondergang kunnen leiden en hem fascinerend maken.

(3.IV.92)

2. VOORBEELDEN

Summa:

1. Het vervloekte Deel
2. Bloedarmoedige Cinema
3. Buitenkansen in menselijk Vastgoed
4. Een Kwestie van weinig Belang
5. Zwaar Symbolisme

1. Start is the Smart Art
2. Is it Strong to Belong to the Wrong?
3. The Beyond Within
4. Chosen Impurity
5. The Specimen Space

1. Dames uit bittere Kringen
2. Het geobsedeerde Onevenwicht
3. Insomnia
4. Heimweer
5. Kastelen vanbinnen

1. Paard van Bloed
2. Zwart Hart
3. Beweging van een Vleugel
4. Al de Zinnen werden aangetast
5. Filters van Opsluiting

1. Niet Hij, noch Zij
2. Ik denk dat ik te ver kan Zien
3. Schijngevecht, de lyrische Illusie
4. Haar op Haar, Pluimen op Pluimen
5. Voor altijd

1. HET VERVLOEKTE DEEL

De verfilming van *Naked Lunch* van Burroughs door Cronenberg heeft in deze zin indruk op mij gemaakt: de nacht van 14 op 15 juli '92 had ik als laatste droom een tamelijk vaalgeel avontuur waarin mijn moeder in een ouderwets grootwarenhuis zich druk maakte over een onooglijk flesje parfum. Ze had het pas betaald, ofschoon het niet ingepakt was, en van tussen 2 rayons kwam ze, verontwaardigd uitleggend tegen een kennis, rakelings langs mij gestoven. Mijn nek uitstekend kon ik de oorzaak van haar ongenoegen zien: het plastic dopje stond er scheef en brekensklaar op.

(Ik ben een systeem, mijn moeder is de Grote Mogelijkheid. Vraag: wat doet de G.M. zoal overdag om zich bezig te houden? Antwoord: Zoals ik haar gekend heb werken, werken, en nog eens werken. Nooit tijd, nooit ontspannen lijkt me het leven van een vrouw onbelangrijk. Drukte maken om uiteindelijk altijd weer het deksel op de neus te krijgen. Terwijl de pacha, de goeroe, de allesweter en de bewaker van het geld angstvallig verstoken moet blijven van de trivialiteiten des levens: bah, vrouwen!)

Na een onduidelijke overgang in bussen die gemist werden en zussen die er bijzonder slecht en onverzorgd uitzagen, bleek ik met een manspersoon in een zanderige assemblage van kamers zonder deuren ten prooi aan een vreemd schouwspel: overal blinkende zwarte kevers ter grootte van schoenen. Nadat ik een tijd lang hun rusteloze wirwar gadesloeg hurkte ik om dichterbij te kunnen kijken. Alle grootten van kevers bevolkten de vloeren, de trappen. Ononderbroken wemelingen, chaotisch van patroon. Tot mijn ontsteltenis wriemelde, bij nog nadere beschouwing, de hele grond van miljoenen stipkleine "jongen". Nu pas zag ik het krioelend, levend tapijt. Net grijze tule. Alsof ze mijn stappen voorzagen vertrapte ik er geeneen. Paniekerig wees de trouwens niet onknappe man, stevig, open en vriendelijk, naar een jong meisje dat ik goed kende en dat zojuist de misstap van haar leven maakte: ze trok een kever aan. Ik zag dat er op de plaats van de hiel, aan de binnenkant

van de schoen, een zachte spleet was: de overgang tussen het gebruiksvoorwerp, de schoen, en het subject, het meisje. Ze was verloren: een zwarte navelstreng had de 2 verenigd. De man gebaarde me dat het laat was, maar ik wilde het met eigen ogen zien. Ik greep de zwarte streng en trok en trok en trok. Toen uiteindelijk de ingewanden van het meisje eruit hadden moeten komen, bleek dit een balkvormig, zandkleurig blok turf te zijn van 15 op 20 op 30. Even later zag ik haar geest wenend naast een 50 cm hoge doorschijnende cilinder hangen, een recipiënt met haar overblijfselen in de vorm van 1 cm dikke poederachtige balletjes. Cosmeticapoeder wil zich tegenwoordig nogal eens op deze manier verpakken.

De intense droefenis die me bij dit schouwspel overmande, werd nog versterkt door het gebaar dat ze dan stelde: al haar goedheid, haar medeleven en levenslust blies ze tussen de droge massa, voor de anderen, voor later.

2. BLOEDARMOEDIGE CINEMA

1. A. Opstellen van de eerste waarschijnlijkheden
B. Motivatie
C. Beslissen, optreden
2. A. Opstellen van de verhogingen
B. Beschrijving
C. Veldvergroter
3. A. Criteria tot het stoppen van de
B. Herhalingen
C. Rangschikker

M.A.W.

1. A. Vurig Verlangen
B. Valse Affectie
C. Filters voor Opsluiting
D. Uitbarsting van Heil

2. A. De Juiste Dromen
B. Inclusie / Exclusie
C. De Wet van de Som
D. De Wet van het Produkt

3. A. Vanuit de Schaduw
B. naar een Substantie
C. Vanuit de Vage Gedachte
D. naar de Precisie

4. A. Proefnemingen
B. Fouten
C. Herhaling
D. Oefening

M.A.W.

I'm not an Android, my Friend: I'm a Fox.

3. BUITENKANSEN IN MENSELIJK VASTGOED

A.

De meesteres van de horizont
telt het effect bij de factor en de
reflex op, wordt dan een instrument dat
we gemakshalve het
principe zullen noemen.

B.

De attributen van de kunst
tellen het rekenen zelf bij de
machine en het conflict op. Men
krijgt een assimilatie die algemeen
gesproken wetenschap wordt genoemd.

C.

De ceremonie van de zuivering van het Ik
telt luiheid bij obsessie en hoop. De
som hiervan is een ontspanning die zich
meestal onder de vorm van voorspellingen
manifesteert.

D.

Een hond (de vriend, de slaaf) verslindt
het personage en telt bagage op met
spelden en chronologie. Dit is gelijk aan
brood en wordt door U en mij als de
tijdmeting geïnterpreteerd.

E.

Een baadster vanop de rug gezien telt
tenslotte het Sorteren en het Propageren
bij het Combineren op. Dit geeft tezamen
het Elimineren en dit, mijn beste
mensen, is elasticiteit.

4. EEN KWESTIE VAN WEINIG BELANG

U hebt geen hals.
Ik heb een lange hals.
Dit zijn 2 graden van vrijheid.

Dikke beelden, de dwarse dikte van het
beeld / zeer traag – zeervlug
stijve kaffen, speciale gevallen
kinderen, ze hebben allemaal kinderen.

Ritmische bewegingen, de juiste
argumenten, concepten, assimilatie
ze werken zo op de zenuwen
en het geschuur van zijn broek ook.

Homunculus... Op 't eerste zicht:
At Random. Audiëntie bij de koning. Het
brein is op bezoek. Bruine vruchten.
Ingebed – in gebed.
Formuleer U! Informeer U!

Nog 2 graden van vrijheid.

5. ZWAAR SYMBOLISME

Delfstof. De aarde als delfstof is voor mij hetzelfde als een kasteel. Of is het de confrontatie met een gigantische bol steen die rusteloos rond het kasteel van mijn jeugd zoekt? Een bol met een middellijn van 50 meter. En ik weerom verstijfd van angst, kokhalzend van de lucht die ik inadem.

(Het probleem met vroeger en nu is dat wat vroeger als eindpunten ervaren werd, in de omgeving van het ouder worden slechts een deel van een geheel blijkt te zijn.)

Het kasteel waarin mijn grootouders een hotel uitbaatten en waar ik nagenoeg alle vrije tijd van de zoetzure jaren tot mijn 16de doorbracht, was een volledig universum, zonder ontkomen aan. Met weilanden als woestijnen rond de donkergroene oase, waarin mijn monoliet regeerde als een krachtcentrale van geborgenheid en afzondering. Met de jaren zijn de bomen en de bossen doorzichtig geworden: wat er rond is, is constant aanwezig.

Niets staat meer op zichzelf. De overzichtelijkheid is weg.

Kastelen zullen voor mij het zinnebeeld blijven voor opgelegde en aangeboren doelen, geen levensdoelen doch reisdoelen, op weg naar tijdelijke verblijven waar men altijd van terugkomt. Verblijven, levend van de verre aanwezigheid van dat wat echt belangrijk is, materieel gesproken ook. Kastelen hebben te maken met het verleden en de toekomst, met de geboorteomgeving, letterlijk en figuurlijk, een placenta van steen, de illusie van ongenaakbaarheid.

I. START IS THE SMART ART

- A. Werkwijze:
1. Vastleggen van de vooropgestelde mogelijkheden.
 2. Vastleggen van de te gebruiken elementen.
 3. Criteria voor het stopzetten van herhalingen.

B. Uitvoering:

1. Het egoïsme als de algemene en noodzakelijke verschijningsvorm van de bevestiging van de wil tot leven.

Er zijn momenten waarop het even belangrijk is te weten dat alle elementen en omstandigheden voorhanden zijn om een doel te bereiken, als het belangrijk is de taak ook in het echt te vervullen.

2. Het egoïsme van de bevestiging als bron van alle kwaad.

De grootste bliksem in het kleinste lichaam kan nooit vergeleken worden met het licht van mijn ogen onder mijn oogleden.

3. Het egoïsme van de bevestiging als bron van het lelijke.

Vecht men tegen het vanzelfsprekende uit angst voor het probleemloze? Ikzelf vind het moeilijk me in gemakkelijke beddingen neer te vleien. Als een vlot zou ik me voelen, traag afstevenend op de waterval. Liever de pijn om strijd en onvolledigheid, dan de val in het niets van de gemakzucht. Het einde is dan tenminste een bevrijding.

2. IS IT STRONG TO BELONG TO THE WRONG?

(*Ode aan minderheden*, een reactionair sonnet)

Als symbool van mijn motivatie koel ik steeds mijn woede op kunstenaars.

Als bewaking van mijn politiek maak ik een expertise op van alle buitenlanders.

Als repressie op uw motivatie functioneert mijn expertise slechts bij homofielen.

Als een obsessie ontwikkelt mijn motivatie zich steeds hartstochtelijker in de richting van kunstenaars.

Als een systeem ontwikkelt mijn politiek zich steeds agressiever in de richting van buitenlanders.

Als een waanvoorstelling ontwikkelt mijn motivatie zich steeds weemoediger in de richting van homofielen.

Als progressief registreer ik, uw veiligheid, de kunstenaar als een absolute motivatie.

Als internationaal registreer ik, uw veiligheid, de buitenlander als een politieke waanvoorstelling.

Als racist registreer ik, uw veiligheid, de homofiel als een gemotiveerde ongelovige.

Met verstomming geslagen
distantieer ik mij van alles
wat "normaal" is, en bied ik U,
zonder voorbehoud, te allen tijde,
exemplaren van alles wat abnormaal is.

(XI.83)

3. THE BEYOND WITHIN

(Besieged)

Where is what I expected so,
what I had in my mind?
It is, if I can state it so,
an insult way behind.

The real is pitiful and drear,
desire means a loss,
what in a memory can be a fact,
goes wrong within a toss.

It hurts, it leaves you dumb and done,
it makes a fool of you,
when you are there, the hands in cramp,
a broken heart so true.

Resigned, in everyway besieged,
I will get used to it,
and comes revolt, disgust and pride,
you just live over it.

4. CHOSEN IMPURITY

1. Reflex	2. Impuls
3. Het offer	4. Het gebed

1 + 2:

Er is een glijmiddel dat bruikbaarheid heet. De potentiële bruikbaarheid van een ander, meestal iemand aan wie men pas werd voorgesteld, is het glijmiddel bij uitstek tot een ongedwongen, quasi open gesprek. Uitwisselingen van geheimpjes met restricties. Met handschoenen aan ontstaat een vertrouwelijke sfeer, die zich oplost zodra er geen drank meer in de glazen blijkt te zijn.

3:

Ik ben mij bewust van een lichaam dat ik heb. Ik zie uw lichaam, vermoed uw geslachtsdelen. Maar het is uw gezicht waar ik het mee moet doen. Het echte contact, wanneer ik even mezelf verlies, heeft met uw gezicht te maken: de gedragingen van uw mond, de structuur van uw vel, strak, plooien, zacht, schedel, opgedroogde vochten, beweging, geluid, tics, adem, poriën, haren, tanden, handen.

4:

Ik ben mij bewust van een lichaam dat ik heb. Komt U aan dat lichaam, dan verwijdt het zich van mij. Alleen wanneer ik verdwijn, kan ik U toestaan mijn lichaam te gebruiken.

5. THE SPECIMEN SPACE

- A. Men kan onder hypnose een zekere perfectie bereiken door het ongeluk als een principe te beschouwen, eenmalig.
- B. Het is alleen de kwestie de moraal als een ramp te interpreteren en het effect hiervan op anderen goed in te schatten. Dit doet men tweemaal.
- C. In dit stadium verschijnt de duivel die de dood als motief in zich draagt. Tot driemaal toe ondergaat men dit.
- D. Wanneer de godsdienst ten tonele verschijnt, is concentratie ver te zoeken en begint men per vergissing over alles en nog wat te discussiëren. Viermaal.
- E. Het taboe wordt uiteindelijk de deugd die elke mislukking tot een abstract gegeven verhoogt. Vijfvoudig is dit.
- F. De ziel is het doel en haar verschijning is typisch op dit moment, want zij verzorgt de dramatiek van de zonde. Dit is de zes.

I. DAMES UIT BITTERE KRINGEN

Laten we de heteroseksuele liefde bij wijze van mop beschouwen als 1 van de manieren om kennis te vergaren.

De observatie ervan wordt uitgelegd als een deel van de technologie die gebruikt wordt om kennis te vergaren.

Kennis is een technologie.

Echt, het is een technologie.

Het is een technologie om kennis te verbouwen, om de wetenschap van de heteroseksuele affectie mee te bouwen.

Ik ruik angst.

Angst voor agressie.

Angst voor mannelijke overheersing.

Angst voor de jacht.

Ik observeer een complex samenspel tijdens de mannelijke jacht.

Ik vermoed het ontstaan van de taal.

Ik zie man-man communicatie in de jacht.

Ik concludeer de oorsprong van familie, cultuur, civilisatie: de thuisbasis wordt een wereldwijd gebruik.

Vrouwen moeten bijeen komen, verhalen vertellen.

De kunde van een goed verteller tilt de sluier van de natuur op.

Verborgene verbanden terug blootleggen.

Oude verbanden met nieuwe verworvenheden confronteren.

De wegen van veralgemening naar verworvenheid betreden en de opgedane kennis overdragen.

Sur les chantiers du monde, je me promène, sur le cheval du temps.

Aan de toekomst kan men ook bouwen zonder kinderen te maken.

Wetten zijn belangrijker dan mensen, hoor ik de aboriginals zeggen, en ik slaagde er met succes in een reeks wolken op te lossen, alleen door me er op te concentreren.

2. HET GEOBSEDEERDE ONEVENWICHT

A. Oriëntatie en programma:

1. Experimentele stations
2. Ontlichaamde intellecten
3. Een plaatselijk soort rationaliteit
4. Gecontroleerde observatie
5. Echt bestaande omstandigheden

1. Norm
2. Idioom
3. Ideologie
4. Structuur
5. Systeem
6. Chronologie
7. Obsessie

1. Allure
2. Campagne
3. Structuur
4. Miserie

1. Patroon
2. Tijdmaat
3. Visie
4. Totale desoriëntatie

1. Advies
2. Assortiment
3. Apparaat (Preparaat)

1. Volwassen
2. Viesheid
3. Concentratie

1. Specialisatie (Normen)
2. Normalisatie (Ideologieën)
3. Particularisme (Aspiraties)

B. Oplossingen en strategie:

5 machines:

1. DE HERSENTESTER bekommert zich om het Algemeen en controleert de breinabsorptie.
2. DE PRECISIEANALYSATOR bekommert zich om de Voorbereidingen en meet het Zelfbewustzijn uit.
3. DE PROBLEEMDETECTOR bekommert zich om de afscheiding en bepaalt de verwarringscoëfficiënt.
4. HET STRUCTUURTOESTEL bekommert zich om het omvormen en analyseert beïnvloeding en voorspelbaarheid.
5. DE EVOLUTIEMONITOR bekommert zich om de naverzorging en programmeert de aan te wenden waarheidsmethodiek.

3. INSOMNIA

Bang	Ans	Art	Alt	Ars	Bank
Behang	Balans	Bart	Asfalt	Bars	Dank
Belang	Dans	Fard	Balt	Farce	Hank
Drang	Fans	Flard	Basalt	Garce	Jank
Dwang	Flans	Gard	Halt	Hars	Krank
Fang	Gans	Go-Kart	Kalt	Knars	Mank
Gang	Glans	Hart	Lalt	Lars	Petank
Hang	Hans	Lutgard	Malt	Mars	Prank
Klang	Kans	Markt	Valt	Pars	Rank
Lang	Lans	Part	Vergalt	Snars	Sjank
Pang	Mans	Sart	Walt	Tars	Slank
Rang	Pans	Smart		Wars	Stank
Slang	Rans	Start			Tank
Stang	Stans	Tart			Vrank
Tang	Thans	Ward			Wank
Vang	Zwans				
Wang					
Zang					
18	16	15	11	12	15

4. HEIMWEEER

(Aids)

1.

Afreactie wordt uitgesteld,
veroorzaakt afwezigheden,
ook misplaatstheden van.

2.

Ook hypnoïde / In alle staten van.
Seksueel wordt Amerika dichtgeknepen.
Begraven stad. Kristallisatie.

3.

Vreemd lichaam in levend weefsel
geeft dubbele bloemen. Een serieel
verhaal. In een gelaagde structuur.

4.

Dieren / angst voor. En toorn / angst voor
maagdelijk. Ondanks de dwang tot
samengaan. In dromen – met ideeën.

5.

Een concentratie van aandacht met de
mooie onverschilligheid van hysterici:
verveling.

Duizeligheid op straat + hondfobie +
veel te grote voeten.

5. KASTELEN VANBINNEN

1. De kroon verbindt vergelijken met voorstellen, terwijl de wijsheid vertalingen en schrijven in het algemeen ordent.
2. Het begrip geeft namen aan zinspelen en toespelen, terwijl het mededogen veronderstellingen plus het maken zelf indeelt.
3. De gestrengheid geeft een volgorde aan samenstellen en vermenigvuldigen, terwijl de schoonheid verwijzingen aan beschouwingen ontleent.
4. De victorie plaatst het samengebrachte en het bestudeerde, terwijl de glorie het openen en het dienen klasseert.
5. Het fundament wijkt af van het verenigen en begrijpen, terwijl het koninkrijk de oorsprong bevestigt en passeert.

I. PAARD VAN BLOED

“Sur les chantiers du monde, je me promène,
sur le cheval du temps.”

Een geloof, dat geankerd lijkt in de herinnering van alle volkeren, verbindt het paard oorspronkelijk met de duisternis van de chtonische wereld, opdoemend uit die wereld, galoperend als het bloed in de aders, weg uit de ingewanden van de aarde of uit de afgronden van de zee.

(*Dictionnaire des symboles*, J. Chevalier en A. Gheerbrant)

LES 1

De kracht is op. Ik moet weg, uitte ik op weg naar de absolute logica. Het probleem van mijn consistentie woog kil en zwaar in mijn nek, waar het gelukkig vrij vlug verdampte door de innerlijke hitte die het teweeg bracht. Sommigen zijn inderdaad bezeten door het leven zelf en ook voel ik de behoefte aan onderverdeling.

LES 2

Als ik U nu een spook noemde, was U dan een voorbeeld van een absoluut bewijs van consistentie? Alvast zou U een dode zijn. Een zekerheid als een andere. In ieder geval zijn de essentiële dingen des levens steeds kunstmatig ingevoerde elementen. Het is gewoon een kwestie van hormonen en hoe de lusten en de lasten verdeeld worden.

LES 3

Het enige slachtoffer is eigenlijk de Ik-Persoon. De theorie der onwaarschijnlijkheid herleidt elke zintuiglijke ervaring tot het absolute niets. Hieruit distilleert de creatief een voorbereiding tot scheppen, eigenlijk een aanvulling van het Niets. (De kunst lokt, de wetenschap zet aan en de waarheid is de sprong.)

Met één slag besluit ik: mijn aard mag mijn schaamte niet meer zijn.

LES 4

Ik ga U niet moreel bevredigen. Ik zou me vies en vuil voelen. In deze tijd waarin iedereen zichzelf voortdurend tegenspreekt en niet in staat is een motivatie die van hemzelf komt voor enig welke daad die hij stelt, te geven. Niet dat ik zo hunker naar motiveringen, maar het is verstandig zich te verdedigen als de omstandigheden dit eisen.

En wat is het pijnlijk al die verwarde geesten als toverballen overal tegenaan te zien botsen.

LES 5

Er moet een boek geschreven worden want de wanden worden wat zwak. De wereld verwijdert zich weer. Ik bevind me op een glijdend eiland, de woorden en de tekens verliezen hun betekenis en de behoefte aan gras groeit.

Er moet dringend een structuur gevonden worden, niet de eerste de beste, een geheim verbond met een verboden bron. Er is een tussenruimte tussen alle werelden, waar de tijd stilstaat, ophoudt te bestaan, bruin en gevaarlijk en vriendelijk tegelijkertijd.

2. ZWART HART

(Ik daag U uit)

De kracht, de paraatheid, zo edel en moedig,
Gehard door doctrine en ijzeren tucht,
Het kalme, kordate, naar vorm en gestalte,
Bewust van het offer, de onmacht tot vlucht.

Het bloed, de beslistheid in geestdrift en snelheid,
Berekend in traagheid, onwrikbare wil,
Gevoel, plichtsbewust, openhartig en helder,
De onmacht tot leven, eenvoudig en kil.

Getrouwheid, bewustzijn, de wanorde hatend,
Begaafd tot commando, zijn streven is klaar,
Gestrengheid, hartstochtelijk en Leve Mijn Laarzen!
Een lichtend figuur, sluw verstandig, voorwaar.

Perfectie en zuiver, gehoorzaam en zeker,
Waarin zit de charme nu wel van die man?
Een kerel vol pose, vol kracht en ter waarheid,
Verstand tiranniek, zonder blootgeven, dan.

De deugd kardinaal, nog veel hoger de harten!
Want dat wat hij ziet, ziet hij scherp als geen.
De ernst is dodelijk, het leven is geestig,
De bres in, ontembaar als nooit 1 voorheen.

(86)

3. BEWEGING VAN EEN VLEUGEL

IK EIS RESPECT! VOOR DEZE PROPAGANDAMANOEUVER DAT EEN ZWEER VAN CONTROLE OVER BEÏNVLOEDING SCHEPT. NON-INTERVENTIE OF VREDE OF VEILIGHEID OF ZICHZELF BESCHADIGENDE HALFKRACHTEN OF PROVIAND OF OPGEPAST! CYNISME! OF STERK VERWIKKELDE PERSOONLIJKE POLITIEKE COÖRDINATEN EVEN UITDAGEND EN ONGEWETTIGD ALS KUNST ALS ZICH ONTLASTENDE RAZERNIJ (+ IK ONDER BEDREIGING).

HET BEVATTINGSVERMOGEN MANIPULÉREN EN DE GRENZEN VERSCHUIVEN KAN MEN HET BEST DOOR THEORIEËN OM TE KEREN, ZE BINNENSTEBUITEN TE KEREN. MEN KAN ZE OOK VERDUBBELEN EN VERMENIGVULDIGEN MET ELKAAR TOT DE HOOGSTE MACHT.

IK BEN ER TROTS OP U EEN HOOG KWALITEITSPRODUKT TE KUNNEN AANBIEDEN, AAN U OM ER VOORDEEL UIT TE HALEN, NU! NA UITPUTTENDE TESTS EN ONDANKS FINANCIËLE ONZEKERHEID... IK HEB ENKEL UITERST BETROUWBARE INFORMATIE EN GEDRAGSKUNDIGE COMBINATIES GESELECTEERD EN DEZE IN MIJN SYSTEMEN INGEBOUWD.

Het diepteverschil in de tijd geeft ingelaste fouten in de beweging weer. Verschillende paren komen met rasters overeen.

De opdrachten zijn zo variabel: nooit 2x dezelfde combinatie.

Het schroefeffect verandert tegelijkertijd de vorm, de kleur en de grootte. Het combineren van inputs levert verrassende cocktails. Bij dieren zijn gedragingen hoofdzakelijk gepreprogrammeerd.

De flexibiliteit evenals het vermogen tot opstapelen van complexe informatie. Permanente modificatie generaliseert fysische substratie. Overlappen doen ze steeds maar weer. Opstapelen totdat, via partiële input, de "Meta-Stapel" opduikt.

(Troost U: ook wij zijn gedeeltelijk gepreprogrammeerd.)

4. AL DE ZINNEN WERDEN AANGETAST

De dingen beginnen scherper te worden. Terug. Wat de dingen – tenminste – meer betekenisvol doet lijken. De verzachting die mijn hart binnentrad, kruipt behoedzaam in haar hol, plaatsmakend voor verse en doeltreffende strengheid.

Het wordt weer tijd om te straffen; geen excuses meer voor liefdadigheid: de honden moeten geslagen worden.

Eigenlijk ben ik gemeen en wantrouwend als een dier in het wild dat de mens kent. Het wordt moeilijk mijn neus normaal te houden. Zodat de tanden ontbloot worden. Nu en dan.

Ik vraag mij af of U beseft dat ik vanuit de wereld der woorden vertrek. Die van de woorden en andere tekens van dezelfde oorsprong.

Totale vrijheid komt door het woord en de wereld van woorden is de enige die echt *is* op het moment dat zij ontstaat. Deze wereld is gelijk aan die der ogen. Doch spreken: mijn spreken behoort tot het verachte. Ik hoor mijn stem en de dingen die ik zeg en ik zie enkel die enorme afstand tussen mezelf en die afvoer. Er is een groot verlies op de weg naar buiten, denk ik. Van controle? Valse verbindingen? Welke informatiefilters? Zondvloeden van sensaties...

In feite zijn alle zinnen aangetast. Denk ik.

Kloven in het hart maken stenen van mijn gedachten die de kamer vullen waarin ik lig met mijn voeten mooi, en zoals het moet, in orde naast elkaar, tegen de zoldering, waar ik wacht, wacht.

5. FILTERS VAN OPSLUITING

A. In mijn omgeving en in de evolutie van het gedrag van mijn omgeving stel ik 5 Industriële Typen vast:

1. DE MAN of de mannelijke factor in alle handelingen.
2. DE VROUW of de vrouwelijke factor in alle handelingen.
3. UITSPRAKEN of de ontledende, associatieve, verbindende factor.
4. HET DOEL dat slechts een middel blijkt te zijn.
5. DE ORDE van waaruit elke cyclus van handelingen opnieuw begint, steeds veranderd en aangevuld.

Dit geheel leidt bij mij telkens weer tot het gevoel "Alle grond weg onder de voeten", wat voorspelbaarheid elimineert en zuivere evolutie toelaat.

B. Terzijde:

1. Uw brein heeft spieren, strek ze!
2. Ik doe mijn uiterste best om U te helpen.
3. DIT ZIJN REEKSEN.
4. Het gaat hier om reeksen die obsessies worden.
5. Beelden, geluiden, opmerkingen en woorden kunnen reeksen vormen om obsessies te elimineren.

C. Ik stel Industriële Typen vast en onderzoek hun werking:

$$\text{I. MAN} = \frac{\text{Effect} + \text{Factor} + \text{Reflex}}{\text{Instrument}} = \text{PRINCIPE}$$

$$2. \text{ VROUW} = \frac{\text{Rekenen} + \text{Machine} + \text{Conflict}}{\text{Assimilatie}} = \text{WETENSCHAP}$$

$$3. \text{ UITDRUKKING} = \frac{\text{Luiheid} + \text{Obsessie} + \text{Hoop}}{\text{Ontspanning}} = \text{VOORSPELLING}$$

$$4. \text{ DOEL} = \frac{\text{Bagage} + \text{Spelden} + \text{Chronologie}}{\text{Brood}} = \text{TIJDMETING}$$

$$5. \text{ ORDE} = \frac{\text{Sorteren} + \text{Propageren} + \text{Combineren}}{\text{Elimineren}} = \text{ELASTICITEIT}$$

D. Toepassing, 10 jaar later:

Zie eerder in dit boek onder
"Buitenkanen in menselijk Vastgoed"

E. Een goede raad:

Hoe is het met uw verstand gesteld?

Krachtig? En glanst het?

(Men is benieuwd naar de grootte ervan en dit met een vijandige gretigheid.)

Altijd maar prognoses die rond problemen draaien!

En dit zeg ik U nu: Op dit moment hebt U geen tijd meer.

Opdat U niet slechts vreugde aan het getoonde mag beleven doch
er ook enig nut uit put, verklap ik U dat:

$$\text{PLAATS} = \frac{\text{INTELLIGENTIE} + \text{KLEUR}}{\text{BEWUSTZIJN} : \text{TIJD}}$$

Of:

WIE NIET DENKEN WIL ZIET ALLES!

1. NIET HIJ, NOCH ZIJ

A. Uitgangspunt:

Laten wij het dagelijkse leven in 3 verdelen: als eerste blok is er HET KWADE, wat zoveel betekent als het werkwoord "staan". Het tweede blok is DE MORAAAL of "zitten" en het derde blok is SENTIMENTALITEIT, in verband te brengen met "liggen".

HET KOPPEL nu (man / vrouw, man / man, vrouw / vrouw) dat als hypnose de beweging van de werelden bepaalt, betekent, in overlevingstermen gesproken, de dood, de gewoonte zowel als de richting.

B. Toelichting:

Deze onderverdeling is het gevolg van een reis die ik ondernam doorheen mijn troebele binnenste en dat wat ik van anderen vermoed. Ik onderzoek de bewegingen van de menselijke drijfveren die tot alle handelingen leiden die niet met het voortplanten en in stand houden van de menselijke soort te maken hebben. Deze drijfveren houden telkens een uitgangspunt, een uitwerking en een conclusie in. Alsook het feit dat in de uitwerking der dingen steeds de som van het uitgangspunt, het uitgangspunt plus de conclusie, en de uitwerking zelf begrepen zijn.

C. Concreet:

1. Het kwade.

(Staan of de verticale beweging)

Uitgangspunt: Drift

Uitwerking: Roes = 1. Wij willen macht
2. Wij willen weten
3. Wij willen aanhangers

Conclusie: Droom

2. De moraal.

(Zitten of de schuine beweging)

Uitgangspunt: Wellust

Uitwerking: Verachting = 1. Grote kracht
2. Uitdaging
3. Vruchtbaar

Conclusie: De ziel

3. Sentimentaliteit.

(Liggen of de horizontale beweging)

Uitgangspunt: Familie-embargo

Uitwerking: Structuur der systemen = 1. Beweging
2. Houding
3. Richting

Conclusie: Identiteit

Nota:

3 parallellen te gebruiken bij al deze opschudding:

1. Agressiviteit door strakheid.
2. Buigzaamheid door tolerantie.
3. Kracht door bodemloosheid.

2. IK DENK DAT IK TE VER KAN ZIEN

Generatieve kracht:
OPPERSTRUCTUUR doorheen het kanaal
van de Specifieke Onderverdeling.

Ik ben De Patiënt
want ik zou graag doof zijn.
Ik ben De Operateur
want ik verzorg voordrachten.
Ik ben De Producer
want mijn tong stopt niet met slippen.

Psychiatrie bevat hiaten,
wij denkers zijn slachtoffers.
(Wij denken als slachtoffers.)

3. SCHIJNGEVECHT, DE LYRISCHE ILLUSIE

Ik penetreer
de slagorde uw slagorde
voorbij nihilisme / idiote Positieven

de beelden komen draaiend naar voor.
Er zijn overal gezichten. Verschillend.

De volgorde van tafelpoten
wordt met stoelen gemeten
gegeten wordt. Elkaar overlappen.
En vooral geen details op dit niveau.
Of we mogen naar niets anders kijken.

Het noodlot als een elementaire kracht
niet in functie van een doel
onvoorspelbaar. Onberekenbaar.
De arbeid die ligt in het verzamelen
van de dingen
is de zin van de dingen
zelf.

4. HAAR OP HAAR, PLUIMEN OP PLUIMEN

Mocht betrokken zijn
bij apen
getest binnen blootstelling / bevruchtend
verlichte dieren. Nr.1

Visuele stempeling
gepatroneerd vanuit ongewenste geluiden
zou hebben behouden
toon. Nr.2

Juist uitgebroede vogels
seksuele voorkeur:
type van gestalte. Eieren. Zes uren
soorten bovendien. Nr.3

Oppert sterk
eendagsvliegen. Wederzijdse homoseks-
uele aantrekkingen van eendagsvliegen
exclusief / overleeft jaren. Nr.1/3

Mannelijke kalkoenen / langdurige vrijerij
Specht. Nieuwigheid. Andere geslachten
veranderende soorten
duif- en duifjessoorten. Nr.1/2/3

5. VOOR ALTijd

1. De vork van elk proces
2. bepaalt de gedragingen
3. en synchroniseert de gegevensvloed
4. van een communicatiestroom vol
5. onvolledige opdrachten.

P.S.

OVER ZELFSITUERING:

Het platte, concurrentiële voorwoord staat in het midden van de hyperkubus die "mijn gedachten" is.

De multigebruiker, tezamen met de multiontwikkelaar vervolledigt onvoorwaardelijk deze pure, platte concurrent: het parallel bestaan.

OVER ACHTERGROND, GEGENERALISEERD:

De meeste de meesten van de meest algemene eenmaker veronderstellen vanonder het algemene van de achtergrondinformatie.

In elke wereld die, trouw aan zichzelf, met achtergrondinformatie generaliseert, is de compactheid van haar opsommingen recht evenredig met de waarde van haar oplossingen.

De meest specifieke veralgemening nu
van 2 verschillende wetten
mag niet steeds bestaan uit
ruimte voor onderzoek, Doeltreffend,
de uitvoerende generalisator.
zoekt specifiek
naar een bijna complete hiërarchie
van kleinere oppervlakten zoals
de krimpende, connecties bevattende
voorgond.

OVER DE BRON VAN HET WETEN:

Dit regime heeft controle nodig.
(De opdrachtschijf staat zeer
strategisch te uwen dienste, hij
entertaint.)

Flexibele probleemoplossers,
en natuurlijk, op rollen gebaseerde
systemen.

Deze wetenschap wordt bereikt.

Rondom wordt omschreven.

In functie van abnormaliteitstheoriën
predikaten, negaties maximaal naar
efficiënte theorieën.

Deze theorie wordt nu bewezen!

Het doel wordt gesloopt,
de controle ontstaat.

OVER VERWARD REDENEREN:

- . Identificatie van een naamloos object, welke van die onbekenden komen overeen?
- . Abstract of symbolisch, er is een uitholling. Het klinkt als een grot, er zijn zelfs druppels. Koude neuzen en bevroren tenen. De hersenen zijn hard.
- . Het prototype van deze empirische wetenswaardigheden wordt nog steeds vertegenwoordigd door verboden waarden, of combinaties van wetten, abstract of symbolisch.
- . Controlestructuren / Subpatronen.
- . Het maximum aan symbolische beschrijvers vormt alweer een architectuur van data en patronen waarin objecten en prototypen overeenkomen. Het is allemaal een kwestie van combineren.

OVER HET AUTOMATISCH TERUGKRIJGEN VAN MANIEREN:

Het zijn in ieder geval de manieren die vijandig alles overnemen.

Overname is een soort versmelting.

Een vergeten oplossing / een gebeurtenis terugkrijgen wekt liefde voor de tijd.

Een combinatie van deze factoren evalueert nu elk toekomstig probleem: het overzicht, de samenvatting!

Gedeeltelijke overeenkomsten sturen de mechanismen in de war.

Wat is dit simpel

Wat gaat dat automatisch

Wat is dat vereenvoudigd!

Blinde verspreiding...

De oplossing!

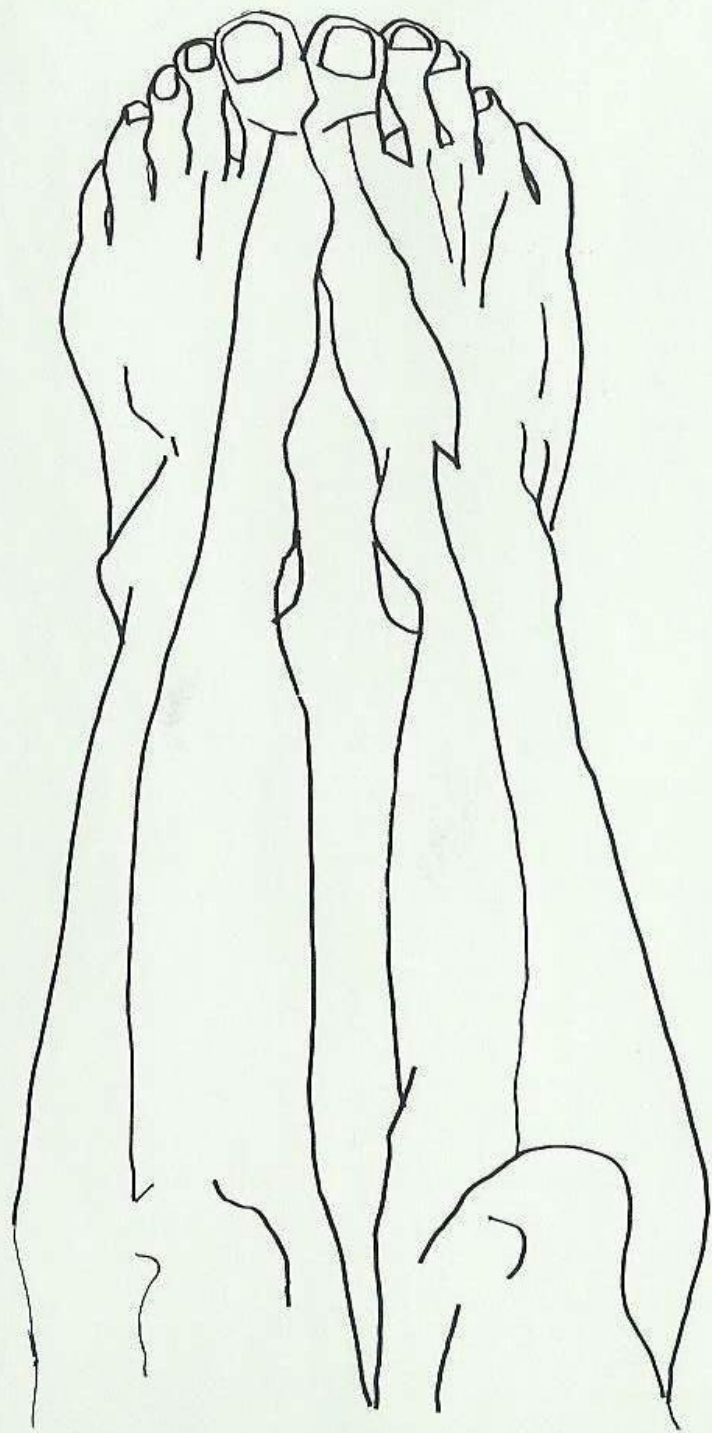
BEYOND RECALL

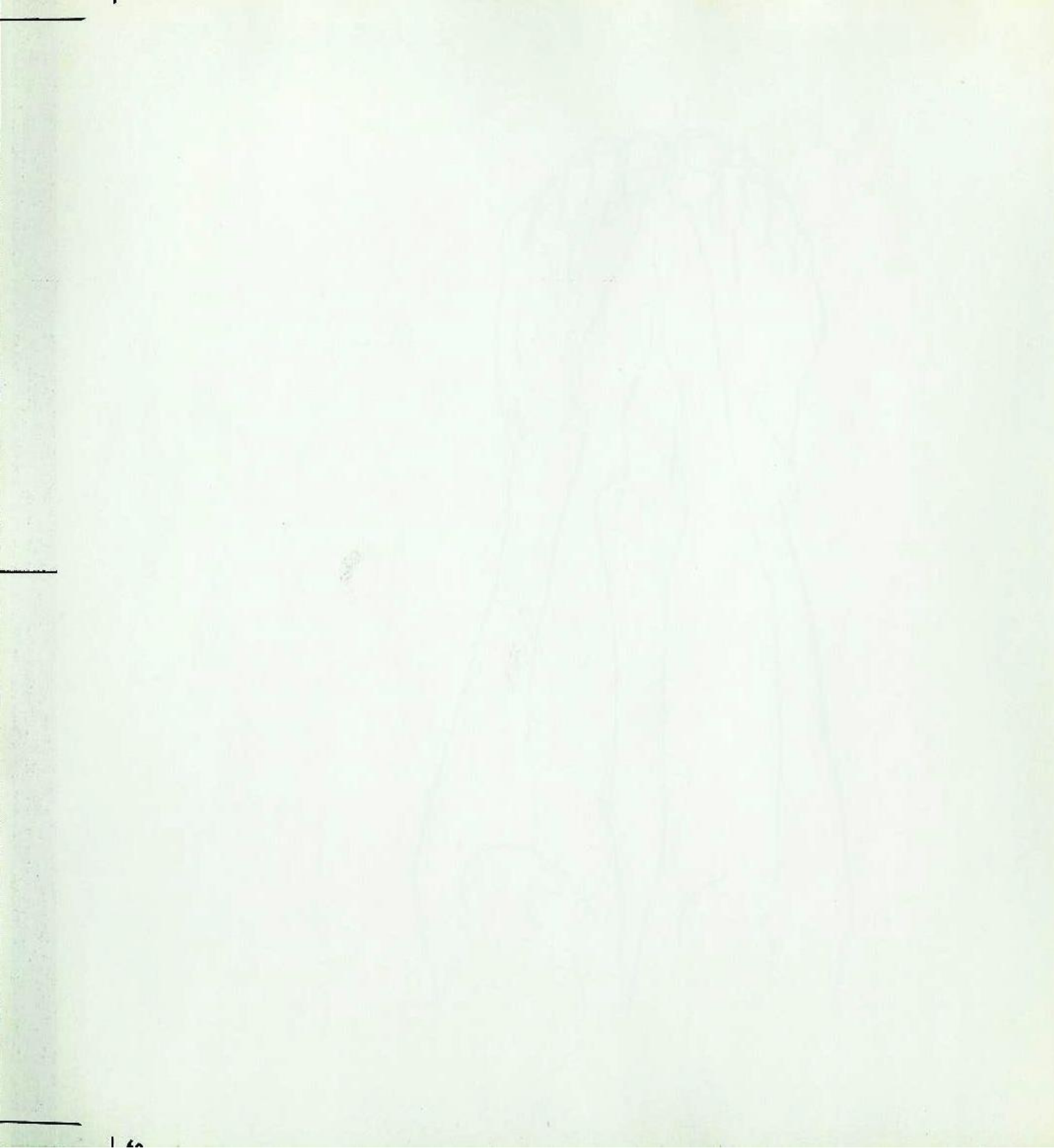
Gebruik makend van wetten van vele werelden leid ik geloof af
voor persoonlijk gebruik. De machinewinkel geeft me als enig
voordeel een grafische instructor, volledig te mijnen dienste.
In een atmosfeer van totale vrijheid word ik 1 met de lezer.
Onuitlegbare intervallen limiteren de traditionele aanpak. Een aan-
pak, gebaseerd op het vreemde en... gelimiteerd.

Vormen trekken uit en krimpen in
figuren die zichzelf
opvouwen + voortbewegen.
Oneindige reflectie
zeer kleine details-binnenstebuiten.
Geneigd tot infiltratie. De Animalibus.
Gezichten-Maskers.
Waanzin voel ik waar ik te diep graaf.
Maar ze roepen daar vanonder.
Hypofyse, simulatie, veel te uitgebreide
concepten, Het boek Alfa.
Vragen, altijd maar vragen.
Methodes, welke gebruikt U.
Lexical items, logica, altijd maar
logica.
In de lucht, naar de lucht.
Neem mij op, alstublieft.

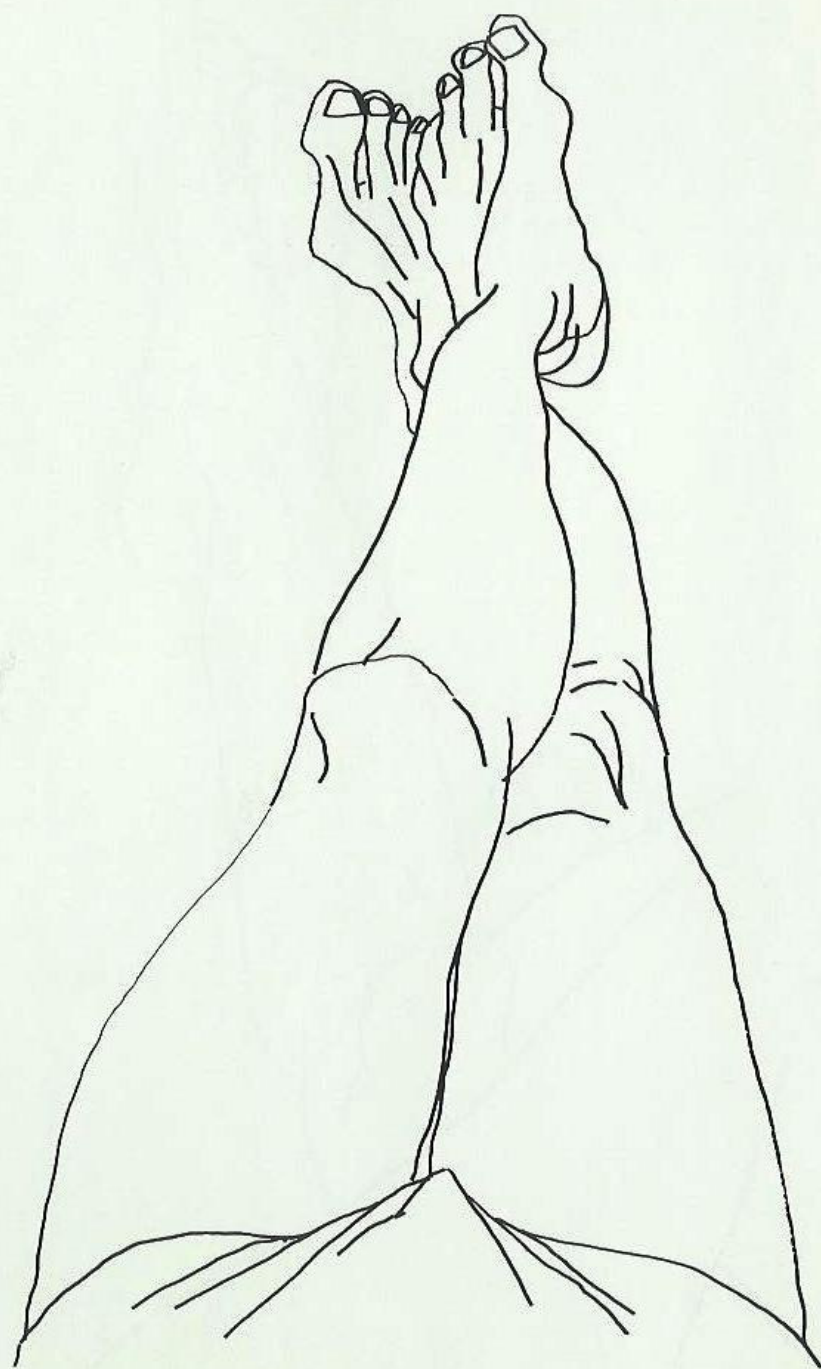

3. CONCLUSIES

of:

HET BELANG VAN DE NEGER

*"Aan het lijden kunt ge ontkomen
door toeschouwer te worden van uw
eigen leven." (Oscar Wilde)*

In mijn land waar tegelijkertijd het Al niets is en
het Niets alles, gebruik ik de volgende werkwijze:

1. Interpretieren
2. Elimineren
3. Reduceren
4. Methodisch verkorten
5. Perfect methoderen

I. OVER INTERPRETATIE

In het midden van een sociaal, maatschappelijk universum krijgt het abstracte beeld, dat zich als een symbool manifesteert, de vorm van een figuur. En dit op een complexe manier, fragmentair.

Waarom probeert het leven mij ervan te overtuigen dat ik voortdurend rekening houden moet met supra-humane krachten, sensaties zoals jaloersheid, nijd, ijverzucht, hypocrisie, leugenachtigheid, verraad; alsof deze gebreken wezens op zich zijn, blijvender en universeler dan de mens zelf?

Contactwijs gesproken doet het individu er dus niet toe: al doet het zich in de eerste contacten nog zo goed voor, er komt toch steeds weer een moment waarop de persoon vervaagt en de beklemmende herhaling van het sociale steekspel zich materialiseert.

Voor mij is kunst maken niet gelijk aan het voorstellen van mijn wereld; het is mijn hoogst persoonlijke overlevingsmechanisme. Gebruikmakend van innerlijke voorstellingen confronteer ik mezelf met de oppervlakte en met dat wat ik vermoed en weet en verlang van dat wat ik als realiteit rondom mezelf zie. In de botsing, de versmelting van die beide waarnemings-, bevattingswerelden sta ik met mijn werken. De contouren verscherpen het elementaire en de kleuren, de materialen en de vormen zijn de contactname en de verdieping, de logica.

(Zo kunnen wij de onzichtbare dingen zien.)

2. OVER ELIMINATIE

Op een gegeven moment kiest men, elimineert mijn wereld uit de omgeving dat wat nutteloos en onbruikbaar is en dit ten voordele van het creatieve: de ontstane leegten worden door mij en mijn gedachten bevolkt. De stof maakt plaats voor mijn wil. (Onvruchtbaarheid is hier een schande.)

Het onderwerp dat ik afbeeld is het middel waarvan ik gebruik maak om door de leegte heen een verbinding te leggen tussen een bepaalde waarheid die het algemene, mezelf hier en nu, en het onderwerp verbindt.

"Het subject wordt vereenzelvigd met het object van geloof. De aanbidding, de aanbieder en het aanbedene, die 3 zijn niet gescheiden." (*Het diamanten voertuig*)

Hebt U dat ook, innerlijke gevechten als oorlogen van ideeën, woorden en beelden? Die bijna explosies van het brein tot gevolg hebben?

Kan U op een plaats blijven staan zonder te bewegen, terwijl gedachten U de grond in zuigen, implosies van het innerlijke zelf? U leeg achterlatend en ongelooflijk waardeloos?

Het is net alsof de systemen van beschrijving, afstandname en de gedachtenwereld die dat bij zichzelf en de ander oproept, in stramienen moeten passen. Alles moet gevolgd kunnen worden.

Controleren noem ik dat,
van de verbeelding.

Ik word constant en overal geremd.

Intelligentie ontstond daar waar gevoelens onder woorden werden gebracht. De dwang was meesterschap over oncontroleerbare impulsen en het gebruik van woorden veronderstelt controle. Wat een geluk dat het verstand de gedachten niet in bedwang kan houden!

3. OVER REDUCTIE

(over de reductie van al de rest tot de belangrijkste en tot de meest vereenvoudigbare elementen)

Bij het proces van reduceren bots ik op 3 zekerheden:

- Er is het Onverklaarbare
- Er is het Verklaarbare
- En er zijn de Oplossingen

1. Het Onverklaarbare:
(m.a.w. het probleem)

3 kerngedachten:

- A. De waarheid:
= Een probleem + Verbeelding.
- B. De voorwaarde is:
Oorsprong = Geheugen.
- C. Waarheid + Geheugen =
Een probleem van Zelfbewustzijn
+ Een probleem van Zekerheid.

Deze kerngedachten heb ik genomen uit een gebruiksaanwijzing die ik in '80 formuleerde voor het abstract oplossen van problemen in uw hoofd. Zonder aan de oorzaken van het probleem te raken. Een proces van internaliseren en onschadelijk maken, van vrijwaren en afstandname.

Meer uitvoerig ging het op deze manier:

In 9 stappen:

1. Ik raad U aan uw geheugen te berekenen en de afwijking bij het middelpunt van een doel.
2. Beschouw ook de flexibiliteit van een origineel idee met een enkelvoudig ondersteunde rand bij gebrek aan creatief denken, maar onderworpen aan een gelijkmatig verdeeld moment van verstrooiing tijdens zelfbewustzijn.
3. Waarheid = een probleem + verbeelding.
4. Nu moeten de constanten bepaald worden, vertrekkend van de voorwaarden die nodig zijn om de oorsprong gelijk te maken aan het geheugen.
5. Hierna moet de gedachte volgen dat de som van de waarheid en het geheugen gelijk is aan de som van een probleem van zelfbewustzijn en een probleem van zekerheid.
6. De conclusie tot deze vergelijking blijkt noodzakelijk te zijn bij het ontwerp van het einde van vicieuze cirkels.
7. In geval er sprake is bij U van extreem hoge zelfcontrole, die gedragen wordt door een centraal geplaatste, geconcentreerde kracht, identiteit A1, dan komt men tot het volgende resultaat: $\text{Waarheid} + \text{Geheugen} = \text{Identiteit A1} + (\text{creatief denken}) (\text{zekerheid})$
8. Berekeningen van momenten tijdens veranderingen van mening en zelfcontroleverlies bieden geen moeilijkheid meer.
9. Door al deze oplossingen te combineren kan men het probleem oplossen van een geest die, ondersteund tijdens zijn evolutie door zijn evolutie, op eender welk moment en onderworpen aan een voortdurend, al dan niet gelijkmatige stroom informatie van buitenaf, de waarheid hieraan gelijk stelt.

2. Het Verklaarbare:
(of het hier en nu)

$$\text{Plaats} = \frac{\text{Intelligentie} + \text{Kleur}}{\text{Bewustzijn} : \text{Tijd}}$$

3. Oplossingen:

$$\frac{\text{De Toekomst}}{\text{De Logica}} = \frac{\text{De Kunst}}{\text{De Exacte wetenschap}}$$

of:

$$\text{Toekomst} = \frac{\text{Logica} \cdot \text{Kunst}}{\text{Exacte wetenschap}}$$

of:

$$\text{Kunst} = \frac{\text{Toekomst} \cdot \text{Exacte wetenschap}}{\text{Logica}}$$

4. OVER BEPAALDE METHODEN VAN VERKORTING

Dit leg ik het best uit aan de hand van een momentaan, zeer specifiek en plaatsgebonden voorbeeld:

Ik zit thuis aan de tafel en laat mijn gedachten gaan:

$\text{mens} = (\text{tafel} + \text{huis}) (\text{natuur} + \text{stoel})$

$=$

$1 = (2 + 3) (4 + 5)$

$=$

1. Ik zit aan de binnenkant en ben me natuurlijk bewust van de realiteit van het menselijk lichaam. Zoals iedereen beoefenen wij de werken van onzuiverheid.
2. Ik bekijk mijn buitenkant en geef me over aan het materialisme: elektriciteit, afwezigheden.
3. Mijn identiteit is aangekomen en ik doe aan versmelting: onreinheid en dat betekent afstandname, omgeving, moraal.
4. Afstandname is hetzelfde als platonisch dualisme en plots word ik aangegrepen: bewustwording.
5. Ik ontwikkel theorieën en systematiseer mijn eenzaamheid. Ik zwelg in ijdelheid, ik verdrink in zinloosheid en ik besef dat hierna slechts ontzuivering, inertie en verval mogelijk zijn.

5. OVER DE VOORWAARDEN VOOR EEN PERFECTE METHODE

Ik sta voor de afgrond. Voor mij de oneindigheid. Onder mij de dood. Achter mij het leven. Ik voel mij zeer gelukkig. Omdat ik weet dat ik stilaan vleugels krijg en binnenkort als een arend over de afgrond zal zweven.

AMVK. 19.VI.92

70
7

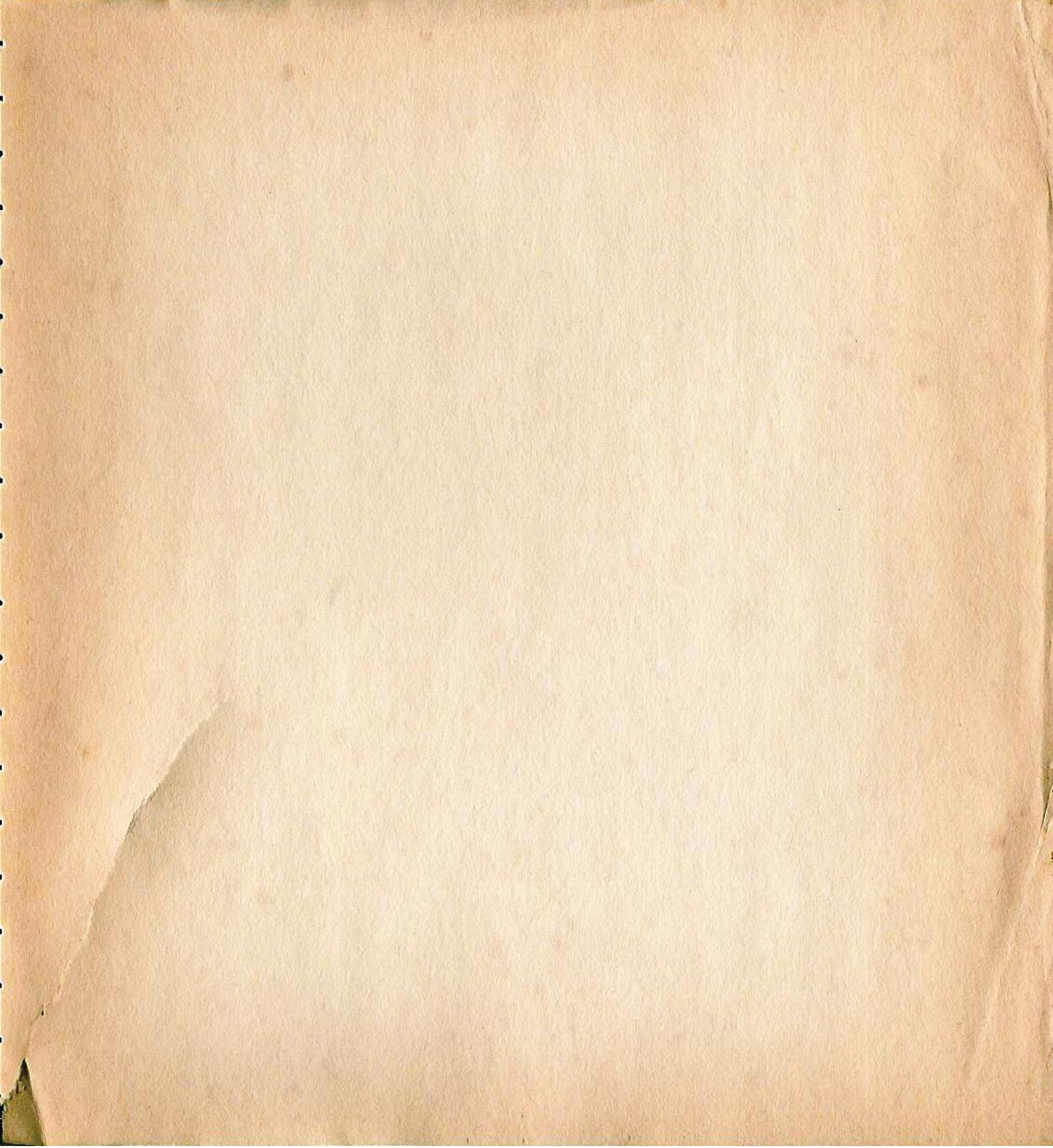

TEKENINGEN ANNE-MIE VAN KERCKHOVEN

- 4. Pessimisme - 29.vii.90
- 9. Zinloosheid - 29.vii.90
- 11. Cynisme - 30.vii.90
- 12. Apathie - 30.vii.90
- 19. Implosie - 31.vii.90
- 20. Nul - 31.vii.90
- 59. Egocentrisme - 31.vii.90
- 61. Kak - 2.viii.90
- 62. Obsessie - 2.viii.90

Anne-Mie van Kerckhoven

PARADOGMA

Maldorot